Ezoterična pisma.

Pismo XVI.
A. K.

Ljubljana, v novembru 1923.

Žid iz Himavata.[x]

Človek.

Iste dneve, ko so praznovali praznik Žive, je došlo v Benares zelo mnogo ljudi. Tu so bili zastopniki vseh delov azijatskega kontinenta in verniki treh velikih veroukov: brahmanizma, buddhizma in mohamedanizma. Ko so romarji dorasli za prihod Mahamare, so mu postavili v gaju poleg svetišča lično leseno kopo. Tja so potem prihajali Mahamaca pa jih je učil, ne oziraje se na njih verske nazore.

Nekega dopoldneva je k njemu došla skupina svečenikov. Poleg brahmanov in lamov so bili zastopani tudi muslimanski hodža in židovski

[x] Vidi št. 5, 6, 8, 9, 11 in 12

rakim. V imenu vseh je izpregovoril osivel brahman: „Mojster! Že sedaj smo bili mi svečeniki duševni voditelji ljudstva, ti pa si začel oznanjevati neko višje bitje, katero imenuješ Človeka. Povej nam, kakšen je ta Človek in kje ga najdemo?"

Mahamara je odgovoril: „Človek ni vezan na nobeno verstvo in na nobeno kasto, zato ga ni med vami. Človek ne pozna veselja in ne žalosti, ne sreč in ne nesreč. Človek ne pozna prijateljev in ne sovražnikov, ne poštenja in ne zlobe, ne kvale in ne graje, ne kreposti in ne strasti. Človek je onkraj dobrega in zlega. Človek je po božanskih naukih vse in po človeških nazorih, ki tičijo v maji, nič. Človek je - Bog.

Svečeniki! Vsak, ki hoče, lahko najde Človeka, toda ne iščite ga v daljavi, ne v knjigah in ne v templjih, marveč samo v - samemu sebi. Če kedaj ga najdete, je pa odprino od vas samih. Prvi ga morda zasledi v nekaj mesecih, drugi v nekaj letih, a tretji v nedogledni bodočnosti. Za kar priroda potrebuje milijone let, to božanska milost

izvrši v enem trenotku, ič je človek zaželi za vse delo.

Iščite in našli ga boste. Kedar ga najdete, tisti čas se bo v vaših srcih naselila neizmerna radost, modrost in sreča. Tisti čas boste začeli spoznavati vse skrivnosti vesoljstva, posebno pa vprašanja: od kod prihajate zakaj ste tu in kam greste. Kedar človek najde Kristusa, potem šele spozna, kako je bil poprej malenkosten.

Poglavje o prvakih.

V gaju pred svetiščem Kive so se zbrali farizeji, saduceji in drugi nadljudje. Pritekli so proti lopi Bahamare, siromašno in krezpravno ljudstvo pa so odrivali.

„Mojster, pripoveduj o naši bodočnosti!" so vsklikali siromaki.

„Ek, čemu... „Saj govori o dolžnostih podložnikov in o naših pravicah!" so ugovarjali prvaki.

Mahanara je v astralni luči zagledal duhovne miselne elementale nadljudi, zato je njegovo plemenito obličje obsenčila neizmerna žalost. Po dolgotrajnem molku je rekel: „O bratje iz kast brahmanov in ksatrijev! *) Karma vam nalaga dolžnost, da ščitite revnejše brate, ki pod jih preganjate. Ali hočete biti vodniki ljudstva, a sami tičite v blatu nevednosti in zmot. Ustanavljate razne družbe, navidezno v varstvo človeštva, v resnici pa služijo le vam v dosego sebičnih namenov. V jamnosti se proglašate za znamenje, da vam sveta par obrazov pomenja podlih duš. V svetišču se plazite pred kolnike in prepogibate glave, toda vaš Bog ni Brahma, vaš bog je bogastvo in čast.

Svedor se povzdiguje, bo ponižan. Vse, kar ne temelji na človekoljubju in na pošteni podlagi, razpade.

Nad valovjem svetega Ganga se zibljeta sloki trs in bajni lotos. Trs temelji v makovetem produ in lotos v dnu struge. Prvi nalivo bo zlomil trs ter ga vrgel na obrežje, dočim bo lotos nepoško-

*) Kšatrija = član vladajoče vojske, vojščak.

dovan še dalje napolnjeval ozračje s svojim vonjem.

Ta trs ste vi, o bratje, in lotos je Judstvo, ki se nahaja na vrhu. Kakor valovje trs, tako bo karma vlomila vaše oblast. Legli boste v grobove in vas nestane, poštena Judska mišljenje pa bo prišlo na vrh!

Oko za oko, zob za zob! Če kar ste zlega storili svojim bližnjikom, vam povrne bodočnost. Ta zopetni prihod bo v kasti izobčencev in zaničevanec, kjer vladata nesreča in propast. Jarem, katerega sedaj nalagate drugim, boste nosili sami v podvojeni teži. Vedite, da vesoljna pravica ne povrne izrjem, marveč ostaja vedno in za vse enaka, bila že izražena v tej ali oni obliki.

Vračanje k sreči.

Bahamaca je še vedno stal na svojem mestu in je zrl po Judeh. Množica, ki ga je sedaj obdajala, je sestala iz siromašnega Judstva, kateremu so poprej prvaki zapirali dostop v-

njegovo bližino.

„Bojster, kako si izboljšamo svoj položaj?" so povprašovali nekateri.

„Bratje!" je odgovoril Abrahamec. „Treje umetniki so povsemsko ustvarjali sliko v človeški srce. Prvi je bil mnenja, da ta slika mora imeti sivo ozadje, dočim je drugi v veliki meri uporabljal rudečo in tretje rdečo barvo.

Sliko prvega obožujejo živi mrliči; sliko drugega poveličujejo ljudje nasilja; sliko tretjega pa odobravajo prizanesljivi stoikovanjaki.

Slika prvega ni trajne vrednosti, ker predstavlja barvo sebičnosti. Slika drugega nosi signaturo krvi, ker je poslikana mrčeč megle, lereč v mešanah gorkih prepadov. Slika tretjega pa na veke ostane trajne vrednosti, ker je slikana v barvi pomladnih listov, ki so simbol upanja v bolšo bodočnost.

Poslednjo sliko, o bratje, si utisnite v srca. Simbol njene barve naj vas bodri, da boste iskali izhoda iz ragat, v katerih tičite. Simbol njene

barve naj Vas bodi, da boste izkali izhoda iz zagat, v katerih tičite. Simbol njene barve naj Vas uči, da boste sejali in želi v prid vzemu človeštvu. Uči za vse! To je kažipot k zadovoljstvu in sreči.

Sen in resnica.

„Bratje, današnji človek je zelo nenaravne stvari!" je nekega dneva rekel Kakamara svojim slajšim. Domišlja si, da vse zna in vse ve, da si ne pozna ono, kar bi moral poznati najbolj- samega sebe. In radi tega, ker ne pozna samega sebe, si ustvarja o življenju vedno večje gorje, vedno večji pekel.

Današnji človek ne vé niti tega, kaj je sen in kaj je resnica" je nadaljeval z nasmehom. „Po nižavah Tibeta je potoval Artur Ling s svojim oslom Žakom. Sončni žarki so pripekali, da so vrhovi sikomor drhteli v nenavadni vročini. Artur Ling in Žak pa sta otožno pogledovala v azurno nad, proseča višje moči dobrodejnega dežja.

„Vroče je," je prebesedil Strun Šing, ter si s širokim rokavom otrl svoj zagoreli obraz.

„Zelo vroče," je pritrdil Žak.

„Tam na poboju se širi palmov gaj..."

„Pojdiva tja, da se odpočijeva od napornega pota!"

Žakov dogovorjeno, tako izvršeno. Nekoliko minut pozneje sta razprostela svoje utrujene ude po sočnati zeleni travi in kmalu šepet palm je že kmalu razsibal v sladek san.

Da, sladek in čuden je bil ta san, ki je obsenčeval popotnika. Strun Šing je sanjal, da je Žak, in Žak je sanjal, da je Strun Šing. Žaku je ugajalo dejstvo, da je postal človek, dočim se je Strun Šing veselo smejal v pest, da se je na tako lahek način iznebil vseh strahljivcev in nedosegljivih cilјev življenja. Glejte, oba sta bila srečna in vsak se je počutil zadovoljnega v svoji novi postavi!—

Utrujena popotnika sta počivala kmalu dobre pol ure, ko so jih težke dežne kapljе vzbudile iz opojnega spanja.

„Žak, deržuje!" je vzkliknil Arun Šing.

„Deržuje....!" je razdekal Žak, začudeno motreč svojega gospodarja.

„Sanjal sem čuden sen," je nadaljeval Arun Šing. „Z sanjak sem bil ti, Žak, a sedaj je očividno, da sem Arun Šing."

„Meni se je pa v sanjak dozdevalo, da sem jaz Arun Šing, dočim sedaj vidim, da sem le tvoj osel Žak."

Arun Šing je splezal na tovariša. Potovala sta zamišljena dalje, nezmožna kaj da sta. Žak ni vedel, ali je sanjal sam, da je Arun Šing, ali sanja Arun Šing, da je Žak. Arun Šing si pa zopet ni znal tolmačiti, ali je sanjal on, da je Žak, ali sanja Žak, da je Arun Šing. To zagonetno vprašanje sta razmotrivala dolgo časa, ne da bi kedaj došla k spoznanju, kaj je sen in kaj je resnica."

Rodovnik.

Nastopila je noč. Na azurnem svodu je že

migljalo bresšterila zvezdic in pošiljalo svoje pozdrave zemlji, ko je dokel k Mahanarai prilični mož in je rekel:

„Poznam te, mojster, a vendar ne vem, kje sem te videl?"

„Poznam te tudi jaz, o maharadža, da si si došel zavit v pripravo kalijo in brez spremstva!" je odgovoril Mahanara.

Maharadža ga je iznenadeno pogledal, toda mojster je nadaljeval:

„Maharadža, ali si kedaj sanjal o dveh sorodnih atomah, ki sta v prvotnosti krožila v težnečo tvarino solnčnega sestava po brezkrajni praznoti?

Ali si kedaj sanjal o dveh drobnih kristalah, ki sta v času, ko je duh božji plaval nad vodami, ležala pod ravno nastalo plastjo zemlje?

Ali si kedaj sanjal o dveh zimzelenah, ki sta v pradavnini rastla na pobočju tropičnega gorda in se vrjala skrog mogočnega pečatnega drevesa?

Ali si kedaj sanjal o dveh ribicah, ki sta plavali po morju in naposled radi hipnega odtoka vode obležali na kopnem?

Ali si kedaj sanjal o dveh flamingah, ki sta otožno krikaje begala in blodila po brezkrajnem močvirju diluvijalne dobe?

Ali si kedaj sanjal o možu in ženi, ki sta se sestala v pragozdu in potem zgorela v žrelu volkanu, v katerem sta izhala ognja?

Ali si kedaj sanjal o dveh višjih duhovnikih, ki sta z Mojzesom vodila Izraelce iz Egipta in naposled padla v bitki s Kanaanci?

Ali si kedaj sanjal od dveh, ki sta bila navzoča pri križanju velikega mojstra iz Nazareta: prvi je bil centurij rimske legije, a drugi Esenec, mož iz ljudstva.

Maharadža, ali si kedaj sanjal o nežetih dolgih žuljenjah, ki jih je dvoje sorodnih bitij preživelo na fizični in psihični sferi?"

„Da, da, kedaj sem!" je hipno vskliknil maharadža. „To sva ti in jaz, jaz in ti! Vsa živ-

ljenja in izkušnje posameznikov se vrstijo pred menoj, kakor slike v kinematografu. Žal mi je le, neizmerno žal, da nisem tebi v Jožef iz Arimateje sledil do konca!"

„Ne žaluj, dragi brat!" ga je tolažil Človeček. Privil ga je na prsa in poljubil na čelo. „Skupaj sva bila od začetka sveta in skupaj ostaneva do veka vekov. Prišla sva iz Brahme in nekoč bova z Brahmo upravljala svetove. Ne žaluj, ne žaluj, dragi brat!"

Izdaja „Teozofska družba v Ljubljani."
Tajništvo: Resljeva c. št. 18/I.

Priloga k št. XVI. „Eroteričnih pisem."

Okultni fenomeni.

Sestavljam študijo o supernormalnih fenomenih med nami Slovenci. V ta namen prosim vse čitatelje in čitateljice našega lista, da mi blagovolijo sporočiti okultne slučaje, katere so doživeli sami ali druge njim dobro znane in verodostojne osebe. Predvsem prosim obvestil o telepatičnih slučajih, o pojavah fantomov in o vplivih magije.

V obvestilih je po možnosti navesti imena prizadetih oseb in krajev, obenem pa tudi čas dogodka. Na željo označim v svojem delu vsa imena le z začetnimi črkami ali z drugimi šiframi. Pisma naj se izvoli nasloviti na naše tajništvo.

A. Kaje.